

NOU DIARI DE BUJA,

DEL DIUMÈNJA 18 JURIÓL DE 1813.

CRÍTICA D' ES DIÁRI VÉY.

Hi diuan ránxis à n' ets altres y volen dir que no son bons à res, que no valen res, que no saben res. Malanats! Un espanyol, un cristià, un cavallér cóm més *ranci* es millor. Es filosóf *ranci* se pót gloriár d' aquést nom. Ell entén sa filosofia més que es modérrns, perque nigù pot colcár à un ása, si aquést no vá devall y ell demunt. Sa filosofia borda cóm es muls servèx prou bé per dur sa somada perque la du p' es cabresta. Ni há qui diuan que ell es cóm un colom qui se tira à pérder de vista mol-
tas vegadas. Lo cért es que en tanta sál cóm du, no pót tornar *ranci* may. Jó no he vist cáp jove qui ténga tant de delít cóm ell per divertirsè y fér ballar sa tarantel·la à n' es senyor Bartoméu Gallard, ó à s' autòr d' es *diccionari critic burlès*, el qual balla cóm un trompítxol ab sas corretjádas que li dona.

¿Que no té rahò, sindò rahòns?

Rahòns ó rauòs no es tot ú. *Rahònera* diu una do-
neta de portalèt à un' altre per sas rahòns que totas dues
han tingut, y sa gramàtica de sa ciència portaletària diu
que *rahòns* es un nom qui no té singulär.

¿No es bó qu' hey hája fráres per fér fugir es
llàdres, lladrant?

He lletgít que Sànt Francisco de Sàlas convertí de
demunt sa trôna més de setànta mil herètjas. ¿Que no éra
frare? Era terciari, més de trenta convénts li deuan tot
el ser, cóm també moltas confrariás y congregaciòns en
Itàlia, Germània, y Frànce. ¿Que hen dirèm, qu' hen
dirèm de Sànt Juán de Capistrano? Lletgiú es sermó d' es
frare: allá trobareu que convertí à dotze mil herètjas, que
en tres mésos dobblegà sa mala voluntad de onze mil cis-
màtics, y que en Moràvia, sensa contår els altres, quâ-

tre mil sacerdòts abjuráren en sas séuas màns ets erròrs de Juán Hus. Es màrtir Fr. Bernát de Dominicis, à n' à qui Gregòri XIII féu penitenciari major y li doná es títol de martell d' ets herètjas, s' afínà qu' havia convertít vint mil Luteráns. Morí en 1597, y éra estat 27 àns generál de Trinitaris. Obríu sas Crònícias y històrias d' es Dominicos, Jesuïtas &c, y se veurá s' acert de Voltér y los seus, quánt per destruir la Iglésia, determináren que ántes s' acabássen totas sas religiòns. ¿Que seria del mon si no fos per ellas diu SANTA TERESA? Ara aquésts torts son de contrari parèr. ¿Quin lladre no plàni es manjár à n' aquells càns qui guàrdan sas possessiòns? ¿Quina ráta pót sufrir es moxos qu' hey hâ à una cása? ¿Quin coníi no mira en mál uy es cassadòrs? Un lladre deya que es cá manja cóm un hòmo, una ráta deya que es gât fâ podrir sa cása ab lo que amága, un coníi deya que se pòlvora s' atúda en no empleàrsè en la guerra. *Sevilla alliberada* ¿pàrlarà cóm es lladre, sa ráta y es coníi?

Desditzáts d' èlls quánt l' Inquisiciò nàta, usarà sas facultats que té! Quando me temes, algo me debes, diu es nòstro vicàri.

Quànt es superiòrs párlan, tothom cälla. Qui obeyèx, no érra.

O ell o altri mos contá que es doctor Pau de s' Estanà à pòsta de sól se passetjáva per dalt sa muráda, pégant uyádas à n' ets estèls qui encàra enávan abossats cóm es de s' Auròra. El vá trobár es seu lector y li digué: Pau zahón hás estodiát d' Astrologia. Respongué: ab Vostè: que no li recorda que posárem de celo, & mundo?

Senyors méus, Bón parlár no cósta res.

¿Cóm pôden fér Auròras, si no hán estodiát, sinò de mundo?

Es doctor Pau també estudiá de celo; però

Aquést Pau tenia poca rahò; vòltros mánco.

vòltros hey teniu corràl

No heu près sa bona doctrína que vos dávan; l' heu dexada positivament.

y per axó no sabeu sa llissò.

Ni paraula. Cóm podèu parlár del Cel, si no sabeu lo

de la tèrra? aquéll qui pretén de Geogràfo pôsa Triána a n' es llevant de Sevilla, y Triána li està a ponent. Tant se li donarà dir Jesús, com escabùs. Se li podrían possar aquest y altres defèctes, si ell no xerrás d' un qui éra geogràf del réy. En sabrer s' árt d' un, já se sáb es seu contràri. Cóm caú amb aquésta baxesa, no es bo per reformar; en no ser que el suposèm com sa filosofia qui xerra de s' egoisme y el seguèx. ¡Quina hypocresia!

Aquéll vá veurer s' estèl en es front de S. Domingo

Y jó n' he vist molts a n' ets hàbits de Sànt Nicolau de Tolentí, com també set qui servèxan de cordona a Sànt Bruno en memòria de Sànt Hugo bisbe de Grenoble, y sis companieros més qui per ser sànts se retiraren a Cartòxa. Aquests se reformaren en aquella soledat: altres volen reformar en el desèrt de Cádiz. Sobretot com que es fràres téngan estrèlla, o estrellas. També hen tenguér en es Mágos. Y ¿es liberals? Ténen s' Auba que més volèu?

Quànt hey enáva a escòla,

Criau córps y vos treuràt ets uys, deya un missèr fét misèr.

y trobá qu' estiria millor un estèl en un' isla deurada, que no es front d' un frare. S' intenció es bona.

Com axil Cordons d' or amb fils d' estòpa. Hey pot havér majòr injuria que un tal estèl per tal isla? Jó no sé que es de Sànt Domingo fos àuba; emperò després d' aquéll sortí es sol de Sànt Tomàs, qui respècte d' altres sànts y tot es sol; axí com Voltér y altres respècte d' es sàvis catòlics son carbóns apagats, en no ser que digan que já los hán encèsos a infèrn. Més aquéll fòc no fà llum; sinò sum y fosca *in sècula sèculorum.*

Però diuan que

Lo qui no es fà, se sàb. A poc poc tot s' afína. En destapar es pastalò, se veu lo qu' hey há de díns. Res sàb més gréu a n' aquésta gént abossada que veurersè destapats. No sé que deyan d' un tal per cuál *Arriéta*. Un qui havia estudiat d' Anagrammas, li llevá sa derrera a y romangué un *arrièt*. Li llevá després s' et, y quedá arri. Cóm s' i té punt, digué no concòrda sa copia, y fóra i.

*SURTIRÁ EN ES SETMANÁRI UN ARTICLE DE SANT TOMÀS,
QUI ENSÈÑA CÓM S' HÁ DE PREDICÁR.*

Déu sobre tot. Surtí dia 3 setembre, y torná sortí dia 9 máig 1813. Es s' article 2 de sa questió 24 de sa párt tercera, en que el Sánt Doctòr pregunta *¿si Cristo, per no fersè odíos à n' es judeus havia de predicar altre cosa, y amb un mòdo diferent?* Utrum Christus debuerit *judaeis sine eorum offensione predicare?* Tanta rábia tenian, que volguéren matárlò! Quin miracle, si descobria es mals inténts que duyan, y los deya veritatás amargas? Sas dolsas las deya à altri. Ets apòstols li diguéren que *es faritzèus romanian encandalitzats d' es séus sermons.* Cristo axí mateix féu son cáp envant; y per respóndre à n' es dexèbbles, los digué: *dexáulos enàr, élls son cégos y d' am per sa mà à altres cégos; tots caurán dins es clots d' inférn, havent pégat de morros en tèrra.* Segons Larraga *escàndol de faritzèus* es no actiu, sinò passiu; no dát, sinò robát o pres; no de gent qui fà mál, sinò de gent qui té tan pura sa malícia, que en ets séus ulls lo bò se représenta com à dolent, y com millor, pitjor li apareix.

Ara bé. S.Tomàs diu, afirma, resol, defensa y demóstra, que *Salus multitudinis est preferenda paci quorumcumque singularium hominum:* es bé y salut de molts se há de estimar més que sa tranquilidat de alguns particulars, sian es qui sian. Primero se há de extender à salvá tot un poble, que s' honr de aquest, o d' aquell. Elías digué: *Acab qui éra réy tu ets es qui alborota à tot Israël.*

Continua la lista de los contribuyentes.

	R\$.	Ms.
D. Agustín Cortez.	160.	"
D. Francisco Aguiló.	160.	"
D. José Aguiló.	80.	"
D. Rafael Ignacio Forteza.	40.	"
Fray Domingo Pou.	100.	"
D. Miguel Balbarin.	80.	"
El gremio de herreros.	40.	"
Varios sujetos que no han dado sus nombres.	560.	"

EN LA IMPRÉNTA DE SEBASTIÁ GARCÍA.